

Баба.

Охъ, не мога вече,
Вижте ми косата,
Сила се отсѣче,
Тръпнатъ ми краката.

Лице не е гладко,
Стана ми гърбица,
А похапвамъ сладко
Каша и чорбица.

И прѣзъ всичко врѣме
Ходя съсъ тояга,
Я пѣкъ сладко дрѣмя
На припекъ до прага.

Не, не мога вече,
И съмъ много слаба,
Сила се отсѣче,
Азъ съмъ стара баба.

В. Ив. Стояновъ.

